

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

březen 2022

Karneval opět po dvou letech

Letošní karneval na téma Asterix La Obelix se uskutečnil sice o týden dříve, než bylo původně ohlášeno, ale to vůbec nikoho nezaskočilo. Po dvouleté pauze na něj byli natěšeni nejen jako vždy skvělí organizátoři ze Spolča, tak především malé či větší děti, které se bravurně převlékly do kostýmů, a zábava mohla začít. Po úvodní vtipné scénce vyzval Panoramix děti, aby mu pomohly nasbírat přísady na kouzelný lektvar na zničení Římanů. Ty pak s nadšením plnily nejrůznější úkoly na 9 stanovištích – stavěly menhiry, praly ponožky a šily, třídily a pojmenovávaly květiny, lovily

divočáka, skládaly puzzle, vybarvovaly obrázky, skákaly po barevných kamelech, přenášely štít. Nejtěžším úkolem se zdálo složení obrázku ze 16 čtverečků sice podle vlastní představy, ale tak, aby všechny cesty na sebe navazovaly. I s tím si však poradily a všichni pak získali sladkou odměnu. Nemohlo chybět ani občerstvení, které z větší části tvořily výborné domácí pochutiny, při jejichž výrobě se zapojila i část našich mládežníků. Škoda že tentokrát pracovní povinnosti nedovolily o. Josefovi zúčastnit se. Snad bude tedy příležitost opět za rok!
Simona Bártková

Čtyři roky působení pastorační rady

Už je to více než 4 roky, co u nás ve farnosti máme pastorační radu, která slouží jako poradní orgán faráře. Na její členy se můžeme obracet se svými návrhy a připomínkami týkajícími se života v naší farnosti. Sama si jsem vědoma toho, že se mě několikrát některý její člen zeptal, zda mám něco, co by měl při setkání pastorační rady přednést.

Volby do první pastorační rady proběhly na začátku roku 2018. Tehdy bylo 6 členů zvoleno přímo farníky (Jana Halámková, Karel Kallab ml., Pavel Kyncl, Jakub Šebek, Marie Vichrová, Petr Záruba), 3 členy dosadil pan farář (Martin Klaška, Jana Petruš a Jan Taraba) a dalších několik členů se do ní dostalo z titulu funkce (o. Martin Holík, Alice Kallabová a s. Hedvika, Ludmila Šimišková). Pastorační rada se sešla celkem sedmkrát – z toho třikrát se sešla v roce 2018, dvakrát v roce 2019 a v roce 2020 a 2021 jednou. Dle vyjádření několika členů pastorační rady se tato setkání nesla v příjemném duchu.

Jana Halámková oceňovala především různorodost jejích členů. Těšilo ji, že i když její členové měli často rozdílné názory a priority, vždy dokázali najít nějaké řešení. Jana Petruš byla do pastorační rady zvolena jako důchodce.

To jí udělalo radost ne z důvodu, že byla zvolena přímo ona, ale z důvodu, že se na starší lidi nezapomíná.

Pro Martina Klašku bylo ctí, že mohl být členem pastorační rady a podílet se takto na chodu farnosti. Velkým obohacením pro něj bylo také spolupracovat s lidmi, kteří jsou ve farnosti aktivní a zapojují se již dlouhou dobu. Pavla Kyncla dění v naší farnosti zajímá a v pastorační radě se cítil být víc „přítom“. Jako hudebník měl někdy připomínku k hudbě při liturgii, ale s nástupem onemocnění Covid-19 a omezením zpěvu nebylo moc co řešit. Sám se proto označuje spíše za pasivního člena.

Zápisy ze všech setkání pastorační rady jsou zveřejněny na internetových stránkách farnosti. Nyní nás dle zápisu z posledního setkání (bod 5.) čekají volby nové pastorační rady. O tom, že mnoha z nás není dění v naší farnosti lhostejné, přitom svědčí i množství farníků zapojených do synody. Bylo by pěkné, kdyby otevřená, příjemná a přátelská atmosféra panovala i v nově zvolené pastorační radě. Snad nám pastorační rada bude i nadále pomáhat navzájem spolu komunikovat o potřebách a dění v naší farnosti, abychom společně zvládli realizovat dobré věci.

=gr=

Slovo úvodem

Milí farníci,

začala nám doba postní, která nám má pomoci jednak k tomu, abychom se dobře připravili na Velikonoce, na slavnost Zmrtvýchvstání Páně, ale také v tom, abychom se obrátili, tedy abychom se navrátili k tomu, co bylo v našich životech dobré, a co jsme bohužel postupem času opustili, a především abychom si více uvědomovali, že nás má Bůh rád, a nechávali se jím proměnit.

Abychom nezůstalo jen u teorie, bývá zvykem si dávat na postní dobu nějaké předsevzetí. Když jsem přemýšlel, co bych vám (i sobě) pro letošní půst doporučil, napadly mě dvě věci. První souvisí s větou, kterou jsem si přečetl před pár lety a která mi přijde velice užitečná: „*Náš duchovní život (a nejen ten) by se o polovinu zlepšil, kdybychom chodili pravidelně spát.*“ Chápu, že u maminek s malými dětmi je to poněkud nereálné, ale nám ostatním by velmi prospělo, kdybychom se snažili neponocovat a chodili spát zavčas.

V Žalmu 127 se praví: „*Marné je, abyste ... zůstávali vzhůru do noci ... Bůh svoje milé spánkem obdařuje!*“ Jít zavčas spát je i určitým projevem důvěry vůči Bohu, že on se postará, vědomím toho, že všechno nezávisí na mně, že můžu jít klidně spát, protože Bůh doplní to, co jsem nestihl.

Druhé doporučení je velmi jednoduché: zkuste se více usmívat. Myslím, že je pravdivý výrok: „*První krok k novému životu je začít se usmívat.*“ Vždyť úsměv nic nestojí, ale může mnohé velmi obohatit. Úsměv (tedy upřímný úsměv) vnáší Božího Ducha do našich vztahů, a tak projasňuje náš život. Dokonce i z anatomického hlediska je prý snadnější se usmát, než se zamračit, takže usmívat se je jednodušší, než se tvářit kysele. Navíc úsměv zlepšuje náladu nejen druhým, ale i nám samým. Vyzkoušel jsem si, že když se usmívám, že se i sám cítím lépe.

Tak přeji nám všem, abychom dobu postní prožili s úsměvem na rtech a s vědomím toho, že Bůh se o nás stará a pomáhá nám.

o. Josef Novotný

Stalo se

Na svatého Blažeje (3. února) jsme mohli dostat svatoblažejské požehnání. Svatý Blažej, prvomučedník, biskup a lékař, je patronem nemocných a lékařů.

~

Otec Tomáš Koumal oslavil své 40. narozeniny.

~

V neděli 20. února se uskutečnila sbírka Halěř sv. Petra. Získané prostředky použije Svatý otec ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelních katastrof, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.

~

V úterý 22. února jsme si připomněli 17. výročí úmrtí Mons. Luigiho Giussaniho (1922–2005), zakladatele hnutí Comunione e Liberazione (Společenství a osvobození). Toto hnutí se snaží především o zrání ve víře a výchovu ke křesťanské dospělosti, která by měla stále růst bez ohledu na věk.

~

V neděli 27. února proběhl 9. ročník farního turnaje ve stolním hokeji Stiga Cup. Všem výhercům blahopřejeme.

Svátost křtu přijali:

6. 2. Natanel František Josef
Maria Macek
12. 2. Anežka Blažke
13. 2. Augustín Ján Ličko
20. 2. Zuzana Martinková

Zesnuli:

19. 2. Marie Jiskrová (*1946)

Zaznělo v kázání

Jdeme na cestě života ke štěstí, nebo k nenaplněnosti? *o. Josef Novotný*

Integrita minulosti, přítomnosti a budoucnosti. To je vzorec našeho života. [...] Úsměv a jistý smysl pro humor nás osvobozují od nás samotných. Mohli bychom říci, že je to takové Boží rošťáctví. Kdo z nás ho přijme, tak může být Bohu vděčný, protože ho to uschopňuje k tomu, abychom Boha a druhé milovali. *Mons. Pavel Konzbul (svátek Stolce svatého Petra)*
=ad=

IX. ročník farního STIGA CUPu – turnaje ve stolním hokeji

Turnaj se konal ve farním sále.

foto: omh

Po nucené covidové přestávce se v neděli 27. 2. uskutečnil již IX. ročník tradičního turnaje na plastovém ledu. Po boku zkušených borců, ostřílených minulými turnaji, se představili i noví hráči připraveni vystřídat je na stupních poháru slibujících nehynoucí slávu. Ve čtyřech základních skupinách se hráči rozehráli systémem každý s každým 2x a dohodli se na nasazení do vyřazovacího pavouka. Ačkoliv nikdo netrénováno už aspoň dva roky, byli jsme již v základní skupině svědky kvalitních výkonů, které předznamenaly dechberoucí boj v play-off části. Vítězně ze základní skupiny vyšli: Hedvika Šebková Jr., Václav Smejkal, Vojtěch Štěpánek a Filip Šebek a získali automatický postup do osmifinále. Zaslouží se jistě zmínit, že Hedvika v osmifinále sehrála tuhý souboj s divokou kartou letošního turna-

je – otcem Martinem Holíkem – z něhož vyšla vítězná a v závěru turnaje si odnesla čtvrté místo. Semifinále nabídlo neméně zajímavý střet Vojty a Filipa. Vojta nastoupil s jasnou převahou a zakrátko se ujal vedení 3:1. Bohužel neudržel své tempo, krátce před koncem inkasoval gól a prohrál 3:4, a pokračoval do zápasu o třetí místo, kterého se zmocnil po těsném výsledku 1:0. Oproti kvalitním výkonům, v jejichž duchu se dosud nesl celý turnaj, bylo finále pro všechny zklamáním. Souboj bratrů, z nichž každý už jednou vyhrál, sliboval krásnou hru. Naneštěstí unáhlený výběr kluziště způsobil, že přihlízející byli svědky hry na jednu branku. Puk klouzal z hokejek, bez problémů objel celé hřiště kolem dokola a odrážel se naprosto nepředvídatelně. S těmito náročnými podmínkami se lépe vyrovnal Pavel Šebek a vítězstvím 3:0 se zařadil po bok velikánů STIGA hokeje Ondry Kubíčka nebo Terezy Halámkové, kteří dokázali vyhrát prestižní turnaj dvakrát. Děkujeme všem účastníkům za nasazení a úžasné výkony. Věříme, že se příští rok setkáme s mnoha z Vás nad plastovou plochou a oslavíme 10. jubileum farního sportovního svátku. Jak ukázal letošní rok, předchozí zkušenost není zdaleka podmínkou.

Za organizační tým
Filip Šebek

Stále jsou naši mrtví s námi
a nikdy vlastně nejsme sami,

jak před lety krásně napsal brněnský básník Jan Skácel. 11. března 2022 by se dožil 90 let náš pan kostelník Josef Schmuč, který se obětavě 28 let staral o vše, co bylo v našem kostele potřeba udělat, s pokorou a láskou, kterou zdědil po svém tatínkovi, rovněž dlouholetém kostelníkovi v kostele sv. Tomáše. Pan Josef pomáhal u oltáře i jako ministrant a svým příkladem byl nápomocen i mladším chlapcům – začínajícím ministrantům. Když podával svaté

přijímání, v jeho očích byl záblesk radosti a štěstí, že je s námi Pán Ježíš. Kolik práce on i jeho paní vykonali, jsem ani nevnímala. Často ty bezejmenné a skromné lidi jen mjíme, občas se usmějeme a pozdravíme, málokdy poděkujeme za to, co pro nás všechny s láskou a úctou dělají. Ale protože s panem Skácelem věřím, že ti, kteří nás předešli na cestě k našemu Pánu, jsou nějakým způsobem stále přítomní, chci aspoň teď panu Schmučkovi zavolat DĚKUJI VÁM!
Jolana Šrubařová

Nová mladá rodina v naší farnosti

Před dvěma a půl lety se do naší farnosti přistěhovali mladí manželé Anežka a Joshua Keatley. Vidám se s nimi při mši svaté v neděli a často i ve všední den.

Anežko, mám radost, že jste obohatili naši farnost. Můžeš svou rodinu představit?

Zatím jsme tři: já, manžel Joshua a naše dcerka Emily Dominika, které byl v listopadu rok.

Dlouhá léta jsem se dobře znala s Tvoji babičkou. Jak na ni vzpomínáš?

Pro babičku Vladimíru Zábojovou byla do 90 let procházka do Brněnky a účast na mši svaté v kostele svatého Augustina jednou z jejích hlavních denních aktivit. Když jsem chodila na Bigy, pravidelně jsem se u ní zastavovala v čase mezi školou a hodinou klavíru nebo sboru v ZUŠ (pod vedením paní Ludmily Fialové). Čas jsme spolu trávily třeba tím, že mě zkoušela z anglických nebo francouzských slovíček. Měla totiž jazyky ráda, do smrti si pamatovala anglickou básničku, kterou se naučila na základní škole. Nebo jsme si spolu povídaly o nejrůznějších tématech – ráda sdílela, co zajímavého se doslechla z odborných pořadů v Českém rozhlase. Dokonce si o tom dělala poznámky za pomoci lupy, když už špatně viděla.

Tvůj manžel je Američan, jak se mu u nás líbí?

Líbí se mu tu víc než v Americe, řekla bych, že zvláště díky historii, kterou Evropa na rozdíl od Ameriky má hmatatelnou. A díky tomu, že se člověk skoro všude dostane pěšky nebo MHD. V Oregonu, odkud Joshua pochází, si člověk bez auta často nekoupí ani rohlík. Ty tam vlastně neprodávají, což mu tam taky chybí.

Kde jsi vyrůstala?

Pocházím z vesničky Babice nad Svitavou, rádi bychom se s manželem na vesnici vrátili. Venkovský život víc souzní s našimi představami o tom, jak bychom chtěli děti vychovávat. Les za humny a zahrada jsou místa mých nejkrásnějších dětských vzpomínek, místa her i práce často propojených v jedno. Celorodinné shrabování listí, příprava dříví na zimu a sbírání jablek, zpívání u táboráku a spaní pod širákem, stavění iglú v zimě nebo bunkru na stromě v létě, dobrodružné hry po setmění, četba knih na střeše našeho domu. To je pár střípků mého dětství, které bych chtěla dopřát i svým dětem.

Co jsi vystudovala a kde jsi pracovala?

Nejdřív jsem studovala v Olomouci Učitelství pro 1. st. ZŠ a speciální pedagogiku. Potom jsem učila na základní škole v Sivicích, kde to bylo skvělé, ale vnímala jsem, že bych se chtěla ještě posunout někam dál jak po stránce duchovní, tak ve vzdělání. Ten rok jsem se dozvěděla o Mezinárodním teologickém institutu Jana Pavla II. v Rakousku (Trumau). Kromě teologie tam mají také magisterský obor zaměřený na studium o manželství a rodině. Ředitel ve škole, kde jsem učila, mě přesvědčoval, ať s nimi zůstanu, co bych se tak asi mohla dozvědět nového o rodině nebo o manželství... Málem mě zviklal, ale díky podpoře kněze, který mě tehdy duchovně doprovázel, jsem se přece jen do Rakouska vydala. Bohu díky! Prožila jsem tam dva úžasné roky! Na prvním místě studium pro mě bylo neskutečně přínosné – měnící pohled na sebe samu, prohlubující pohled na Boha, odhalující spoustu zajímavých informací nejen o manželství a všem s ním spojeném z pohledu filosofie, teologie, psychologie, kanonického práva a dalších oborů. Kromě studia tam byl život bohatý na vztahy – jak s ostatními studenty, tak s Bohem! Prolínají se tam tradice římsko- a řeckokatolické církve, protože tam učí i studují lidé ze Západu i z Východu, laici i duchovní, rodiny i svobodní. Takže po všech stránkách velmi intenzivní život. Druhý rok mého studia přišel na institut studovat teologii Američan Joshua, trvalo doslova jen pár týdnů, než jsem věděla, že to je muž,

za kterého se už tolik let modlím. To bylo to nejdražší, co tam na mě čekalo (nebo já na „to“?). A tak teorie do neceletého roku od našeho seznámení přešla v praxi.

Joshua se teď věnuje online výuce na jedné americké střední škole, kde učí historii, literaturu, logiku a latinu. Tím, že pracuje z domu, trávíme spolu všichni tři hodně času, což je v dnešní době, kdy „nikdo nemá čas“, cenný dar. Zvláště rád vyrazíme na výlety do přírody. Společně s Joshuou mj. rádi čteme knihy, nedávno jsme společně za pár večerů zhltili knihu napsanou podle skutečného příběhu s názvem S písní kolem světa. Je o katolické rodině z Rakouska, která musela za druhé světové války uprchnout do Ameriky. Jsou nám obrovským vzorem ve víře a inspirací, jak prožívat liturgický rok s dětmi.

Jak si s manželem zvykáte na farní život? Už zde máte přátele? Co se vám ve farnosti líbí a co postrádáte?

Jsme moc vděční, že je tu každý den mše svatá. Díky tomu, že to máme tak blízko, můžeme chodit docela často i s Emily. Byli bychom rádi, kdyby se pro ni účast na mši svaté stala samozřejmou součástí jejích dnů. Je úžasné zakoušet, jak jsou už tak malé děti vnímavé vůči Bohu, byla by škoda této vnímavosti nevyužít! Plody úcty k eucharistii a Panně Marii, ke kterým nás naši rodiče vedli od malička při každodenní společné modlitbě, zakouším na svém životě i životě svých sourozenců. Moje starší sestra i bratr se vydali cestou duchovního povolání a můj mladší bratr je skvělý učitel a organizátor letních táborů pro děti, které ho milují. Ale zpět k farnosti.

Co postrádáme? Na to, že je tu tolik rodin a tolik dětí, nám přijde život ve farnosti hodně anonymní, neměli jsme zatím možnost poznat moc nových lidí. Chápu ale, že iniciativa musí vycházet od nás, kteří o to máme zájem. Možná je nás tu víc začínajících rodin, co by stálo o společenství, ale nikdo nemá odvahu něco začít. Pro nás je to v tomhle směru trochu i jazyková bariéra, manžel česky sice už docela dobře rozumí, ale na nějaké duchovní sdílení to úplně není. Měl by někdo zájem o modlitební společenství manželů/rodin v angličtině? Na to nemusíte být rodilí mluvčí. Když tak mě kontaktujte na: brtnikova.anezka@gmail.com.

Anežko, srdečně děkuji za zajímavý podnětný rozhovor a přeji vám, abyste dokázali vaše náměty realizovat a díky svým zkušenostem obohatili farní život.

=ml=

Farní diář

18. 3. Postní duchovní obnova –
–19. 3. P. Tomáš Koumal
19. 3. Slavnost sv. Josefa, mše sv.
v 8.30 hod.
20. 3. V 15.00 hod. postní meditace
7 posledních slov – Graffovo
kvarteto
25. 3. Slavnost Zvěstování Páně, mše
sv. v 18.00 hod.
3. 4. Křížová cesta – Rosice
23. 4. Farní ples

Křížové cesty: pátek v 17.30 hod.
neděle v 15.00 hod.

Pro aktuální informace sledujte
farní stránky: www.augustinbrno.cz

Duchovní obnova

P. Tomáš Koumal

Pátek 18. 3. 2022

18.00 mše svatá

18.30 1. přednáška

19.00 celonoční výstav Nejsvětější
Svatosti Oltářní

Sobota 19. 3. 2022

8.30 mše svatá

9.00 2. přednáška

9.30 výstav Nejsvětější Svatosti Oltářní

10.30 3. přednáška

11.00 výstav Nejsvětější Svatosti Oltářní

12.00 svátostné požehnání

**Postní pátky
v brněnské katedrále**

také na YouTube
"Katedrála Petrov"

4. 3. | 11. 3. | 18. 3. | 25. 3. | 1. 4. 2022

J. Janalík | T. Koumal | J. Kříž | J. Špilár | P. Beneš

17:00
křížová cesta

17:30
mše svatá

18:10
Duchovní promluva

adorace a Nikodémova noc

Naslouchat
a slyšet

kc.biskupstvi.cz

Sestry a bratři,
věříme v sílu společné modlitby, pro-
to vás všechny vyzýváme, abychom se
vzhledem k závažnosti k celé situaci
na Ukrajině společně s naléhavostí, ale
i s důvěrou v Boží moc, modlili takto:

*Dobrá a milosrdný Bože,
Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás
znáš a miluješ. Proto se s důvěrou ode-
vzdáváme do Tvých rukou.*

*Prosíme Tě za mírové řešení složité situa-
ce na Ukrajině.*

*Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli
na straně dobra a našli sílu k vzájemné
dohodě a usmíření.*

*Prosíme Tě také za všechny oběti válek,
sirotky, vdovy a uprchlíky. Obejmi je svou
něžnou náručí.*

*Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme
jeden druhému lhostejní a dokážeme si
navzájem odpouštět.*

Otče náš,... Zdravas, Maria,...

*Svatá Barbora, pomocnice v nouzi, oroduj
za nás. Svätý Floriáne, ochránce v nebez-
pečí války, oroduj za nás. Svätý Ondřej,
patrone Ukrajiny, oroduj za nás. Svätí
Cyrile a Metoději, patroni Evropy, oroduj-
te za nás. Sv. Václave, patrono míru, oro-
duj za nás. Maria, Matko Boží a Královno
míru, oroduj za nás.*

*Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.
Amen.*

Zároveň vyzýváme k tomu, abychom
obvyklý páteční půst obětovali na tento
úmysl, a to až do té doby, než se situace
uklidní. *Vaši čeští a moravští biskupové*

Kaple Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

Další kaple, která byla zřízena Českou
provincií Kongregace sester sv. Cyrila
a Metoděje, je umístěna v ulici Ler-
chově 63 v budově Cyrilometodějské-
ho gymnázia a střední odborné školy
pedagogické Brno. Dovolení ke zříze-
ní této kaple udělil brněnský biskup
Vojtěch Cikrle dne 30. 9. 1997. Kaple
prošla po několika letech rekonstruk-
cí (prostory byly zvětšeny) a 18. 1.
2019 byla požehnána biskupem Vojtě-
chem Cikrlem společně s nově postave-
nou půdní vestavbou střední školy.

Kaple je zasvěcena Panně Marii, Matce
jednoty křesťanů, jejíž památka se slaví
18. ledna. Protože jedním z posláních ses-
ter cyrilometodějek je ekumenismus
a modlitby za sjednocení církve, máme
tuto památku zvláště v úctě a slavíme ji
(stejně jako svátek sv. Cyrila a Metoděje)
jako slavnost.

Na výzdobě prostoru kaple Panny
Marie se podílelo hned několik současných
umělců, jejichž spolupráce vyžado-
vala vzájemnou úctu a respekt a stala se
tak ojedinělým společným dílem.

Fotograf **Petr Baran** vytvořil podvěše-
ný světelný strop (jakási soudobá vari-
anta nástrojných malby), který znázorňuje,
že utrpení Bůh proměňuje v radost.

Petr Francán zhotovil kroupku
u vchodu a sloučil elementární prvky –
dřevo, kámen a vodu – do tvaru kalicha,
který nabízí vodu k očistění.

Malíř **Milivoj Husák** zbavil svoji
křížovou cestu na stěně kaple pohybu
a nadbytečných detailů a vytvořil těles-

né znaky, na jejichž podkladě můžeme
meditovat o spáse.

Malíř **Karel Rechlík** ukazuje v obra-
ze Panny Marie s Dítětem ve výklenku
drama jejího života: na jedné straně byla
zahrnuta mimořádnými Božími milostmi
a světlem, na druhé straně nechyběly
utrpení a stíny.

Nosnou myšlenkou sochaře **Jana
Šimka** je otisk neviditelného ve hmo-
tě – otisk rukou na oltáři, Kristovo tělo
na kříži, mohutný a tmavý svatostánek
ukrývá oslavenou podobu Krista a vyja-
druje neoddelitelnost utrpení a slávy.
Bronzová dvířka na svatostánku vytvo-
řil kovolitec a sochař **Pavel Hřebíček**.

Věříme, že právě vzájemná spoluprá-
ce všech umělců umožnila vytvoření
harmonického prostředí kaple, která
do přesně vymezeného rozvrhu škol-
ních dní přináší příležitost ke ztišení se
a modlitbě.

Kaple je volně přístupná pro žáky
a učitele, slaví se zde mše svatá jednou za
dva týdny, o poledních přestávkách se tu
konají duchovní programy a modlitby.

sestry CM